

Komentáre k čítaniam ✘ 5. pôstna nedeľa C

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Niečo staré, niečo nové

Prvé čítanie (Iz 43,16-21):

Príbeh vykúpenia je tak starý, ako je starý ľudský rod. V krátkosti by sa dal porozprávať piatimi slovami: „My hrešíme, Boh nás zachraňuje.“ Tento príbeh funguje pre nás tak dobre, že máme pokušenie ho nazvať sladkým príbehom na dobrú noc.

A presne proti takémuto pokušeniu protestuje dnes prorok Izaiáš. Keď k príbehu vykúpenia pristupujeme ako k veľmi krásnej rozprávke so šťastným koncom, Boha robíme strašne statickým; a pritom Boh nie je žiadna statika, ale úžasná dynamika. „Ved' sa len pozrime, ako Boh kedysi dávno rozdelil Červené more a vykonal ešte mnoho iných zázrakov“, hovorí Izaiáš. Či sa vari toto všetko už skončilo?

Neskončilo. Nový život sa Božím pričinením rodí stále ešte aj dnes. A Boha môžeme dnes vo svojom živote stretnúť rovnako mocne a rovnako osobne, ako tomu bolo v dávnych príbehoch. Áno, Boh je dynamika. A príbeh vykúpenia je príbehom Boha, ktorý je neustále v činnosti v našom živote; v tvojom i mojom. Nebadáš to?

Druhé čítanie (Flp 3,8-14):

Zákon môže byť i priateľom. Stanovuje totiž hranice prijateľného správania sa: zachovávateľovi zákona dáva istotu a bezpečie a narušiteľ a zákona robí zodpovedným. Náboženský zákon nám poskytuje tú istú istotu. Vieme totiž, čo robiť, aby sme boli spravodliví – už keď nie v očiach Boha – tak aspoň v očiach zákona.

Pavlov odklon od útechy zákona je však odvážny. On mal záruku istoty, lebo zákon poznal a aj ho zachovával a preto bol považovaný za „ospravedliveného“¹, lebo ako farizej žil prísny životom. No všetko toto odhodil preč v prospech viery v Ježiša. Viera znamená, že nemáš nič, čím by si sa mohol popýšiť, žiaden dôkaz, iba hlboko žité presvedčenie. Pavol urobil skok viery a bol to skok k slobode. A dopadol na zem a bežal tak, ako by mal bežať každý jeden z nás: s očami upretými na Ježiša, počas celého behu, až do samého konca.

Evanjelium (Jn 8,1-11):

Jednu vec vieme naisto: ženu privliekli pred Ježiša nie z úcty k tomu, čomu by sa mohli od neho naučiť. Títo vodcovia chceli, aby sa pred ich očami postavil buď za zákon alebo proti nemu, a tak sa aj v jednom aj v druhom prípade chytil do osídla. Ak by sa bol postavil za zákon, spomienka na toto hrozné kameňovanie by ostala na jeho učeníkoch naveky. Ak by sa ale postavil proti zákonu, ľudia by si povedali, že je voči hriechu mierny.

Samozrejme, Ježiš – ako už toľkokrát – nájde aj tretiu možnosť. Namiesto toho, aby zbagatelizoval hriech, poukáže na hriešnosť každého človeka a vyzve toho, kto si myslí, že je bez hriechu, aby teda hodil kameň ako prvý. Čo ale, ak by bol predsa len niekto hodil kameňom? To asi sotva. Mohol by sa totiž nájsť niekto, kto by vedel o nejakom jeho tajnom hriechu. Alebo Ježiš, ktorý najlepšie poznal ľudské srdce, by mohol verejne poukázať na nejakú jeho nedokonalosť. Bolo by to teda riskantné. Ježiš namiesto toho, aby hriech označil za čosi nepodstatné, urobil ho takto príliš podstatným na to, aby sme my ľudia urobili z neho obyčajný nástroj na vzájomné vydieranie sa jeden druhého. A Ježiš odniesol toto svedectvo až tam hore na Kríž.

Otázky na uvažovanie

- Bol si v živote niekedy už od niečoho zachránený?
Čo to znamená pre teba osobne, keď sa povie: „Boh zachraňuje“ ?
- Do čoho vkladáš svoju vieru? Vkladáš svoju vieru do Ježiša? Ak áno, prečo a ako?
- Voči komu sa momentálne nachádzaš v postoji súdu?
Čo by ťa to stálo, keby si mal položiť svoj kameň dolu?

Činná odozva

Stráv tento týždeň v uvedomovaní si všetkých tých nových vecí, ktoré Boh koná vo svete okolo teba. Zakomponuj ich do svojho života. Sláv a buď vd'ačný.

pripravil: MB@svd

¹ Toto slovo treba čítať presne tak, ako je napísané, lebo je to slovenčine „terminus technicus“ (ospravedlivenie znamená urobiť spravodlivým).